

DEAD WOOD IN GREEN ZONES AND THEIR FORESTED AREAS

Tymoshenko L.M.,

Candidate of Agricultural Sciences,

Tymoshenko O.M.,

Ph.D. student

Institute of Agroecology and Environmental Management NAAS,

Kyiv, Ukraine

Currently, dead wood is an integral component of forested areas. The demise of trees occurs due to various factors, whether it be old age or weather-related events. With the passage of time, trees dry up, fall to the ground, and slowly decompose. The process of complete decomposition, depending on the climate and tree species, takes decades [1].

Modern forest management practices in Ukraine require maintaining the appropriate sanitary condition of forests. This is reflected in numerous regulatory acts. Thus, the removal and transportation of dead wood from forests and their woodland park sections take place [3].

Dead wood serves various functions and plays a crucial role in the biogeochemical cycles. It serves as a source of nutrients and habitat for insects, fungi, and bacteria, which, in turn, facilitate its decomposition. Decomposed dead wood contributes to the improvement of the mechanical structure of forest soils and serves as a vital source of moisture during dry periods and more [2].

The woodland park sections of green zone forests include forested areas with aesthetically valuable landscapes, serving recreational, sanitary-hygienic, and therapeutic purposes. They are used for the mass recreation of the population, tourism, sports activities, and sanatorium and resort treatment. Observing dead wood can be used as a source of inspiration, for creating paintings, photographs, writing literary works, etc., which over time become part of culture. Aesthetic appreciation of both living and dead nature connects people with the environment, evoking feelings of mental balance, spirituality, continuity, and historicity.

Based on the above, it is advisable to retain dead wood in green zone forests and their woodland park sections, using an individualized approach. At the same time, ensure the free movement of visitors, prevent the spread of forest pests and diseases, and adhere to fire safety rules.

References:

1. Bobiec A., Gutowski J. M., Laudenslayer W. F. The Afterlife of a Tree. URL: <https://www.wwf.pl/sites/default/files/2020-07/Afterlife%20of%20a%20tree.pdf>

2. Tymoshenko L. M., Fedjko R. M. Ekosystemni poslughy zelenykh nasadzhenj naselenykh punktiv [Ecosystem services of urban green spaces]. *Likarsjki roslyny: tradyciji ta perspektyvy doslidzhenj [Medicinal plants: traditions and research perspectives]* : materialy VI Mizhnarodnoji naukovoji konferenciji. Berezotocha : DSLR IAEM NAAS, 2023. P. 248–250 [in Ukrainian].

3. Tymoshenko L. M. Mertva derevyna jak indykator zbalansovanogho vedennja lisovogho ghospodarstva [Dead wood as an indicator of sustainable forest management]. *Zbalansovane pryrodokorystuvannja: tradyciji, Perspektyvy ta innovaciji [Balanced environmental management: traditions, prospects and innovations]*: materialy mizhnarodnoji naukovopraktychnoji konferenciji. Kyiv : Institute of Agroecology and Enviromental Management NAAS, 2023. P. 128–129. [in Ukrainian].

ЕКОЛОГІЧНА МІНЛИВІСТЬ ЖИРНОКИСЛОТНОГО СКЛАДУ ОЛІЇ У ЛІНІЙ КУКУРУДЗИ – НОСІЇВ РІЗНИХ ЕНДОСПЕРМОВИХ МУТАЦІЙ

Тимчук Д.С., кандидат біологічних наук

Луганський національний університет ім. Тараса Шевченка

Харченко Л.Я.

Устимівська дослідна станція рослинництва

Тимчук Н.Ф., кандидат сільськогосподарських наук

Луганський національний університет ім. Тараса Шевченка

Метою багаторічних досліджень було встановлення впливу різних ендоспермових мутацій кукурудзи на жирнокислотний склад олії і визначення його залежності від кліматичних умов вирощування.

Матеріалом для досліджень послуговували 8 генетично відмінних груп кукурудзи - інбредні лінії звичайного типу і лінії- носії ендоспермових мутацій *o2*, *sh1*, *sh2*, *su1*, *su2*, *ae* та *ix*. Кожна група була представлена 10 лініями з тотожним аельним станом генів структури ендосперму.

Екологічні випробування здійснювалися в двох експериментах.

В першому з них вибірка досліджуваних ліній випробувалася протягом одного сезону в двох екологічних зонах – Лісостепу України (Устимівська дослідна станція рослинництва, Полтавська область) та Степу України (Дослідна селекційна станція